

Sygn. akt **VI RCa 19/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **małoletniemu F. S.** reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową **B. S.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 12 listopada 2014 roku

sygn. akt III RC 266/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że ustalone tam alimenty obniża do kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 19/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 12 listopada 2014r. w sprawie III RC 266/13 oddalił powództwo **A. S.** o obniżenie alimentów na utrzymanie małoletniego pozwanego **F. S.** reprezentowanego przez matkę **B. S.** z kwoty 500 zł do kwoty 300 zł miesięcznie.

Sąd uzasadnił decyzję zwiększeniem się potrzeb pozwanego od czasu ustalenia alimentów na dotychczasowym poziomie, a także wywiązywaniem się przez powoda z obowiązku przekazywania na jego utrzymanie kwoty 500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu uiszczanie przez powoda alimentów i dokonywanie dodatkowych zakupów na rzecz pozwanego daje podstawy do przyjęcia, że powód jest w stanie takie wydatki ponosić. Sąd podkreślił również zwiększenie kosztów utrzymania matki powoda, która zamieszkuje w (...), gdzie koszty utrzymania są znacznie wyższe.

Za podważające stanowisko powoda uznał Sąd odrzucanie przez niego ofert pracy przedstawianych mu przez Urząd Pracy.

Wyrok ten apelacją zaskarżył powód zarzucając naruszenie przepisów art. 233§1 i 2 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, a także sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie alimentów do wysokości 300 zł miesięcznie i zasądzenie od matki pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że od momentu ustalenia alimentów na poziomie 500 zł miesięcznie znacznemu ograniczeniu uległy jego możliwości zarobkowe. Wskazał, że pogorszył się jego stan zdrowia, dlatego nie ma on możliwości podjęcia każdej pracy. Zanegował również tok wnioskowania Sądu prowadzący do przyjęcia, że pogorszeniu uległa sytuacja matki pozwanego. Podkreślił, że zamiar pozostania w (...) czyni zasadnym podjęcie przez nią pracy zarobkowej.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd odwoławczy odmiennie niż Sąd I instancji ocenił przeprowadzone dowody i w konsekwencji wyprowadził z nich inne wnioski. W ocenie Sądu II instancji w sytuacji stron od momentu ustalenia alimentów od powoda na rzecz pozwanego zaistniały zmiany uzasadniające częściowe uwzględnienie powództwa. Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że znacznemu pogorszeniu uległ jego stan zdrowia, co w naturalny sposób ogranicza jego możliwości zarobkowe. Powód nie jest w stanie podjąć wielu proponowanych mu form wykonywania pracy, nie jest również w stanie wykonywać pracy zarobkowej w większym zakresie niż standardowy. Okoliczność ta zgodnie z art. 135§1 k.r.o. ma znaczenie dla kształtowania obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu odwoławczego odmiennie ocenić należy również sytuację matki pozwanego, która zgodnie z art. 133§1 k.r.o. zobligowana jest w stopniu tożsamym z powodem do zabezpieczania potrzeb pozwanego, który z racji wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Oboje rodzice wspólnym wysiłkiem winni zabezpieczyć usprawiedliwione potrzeby dziecka. Niewątpliwie matka pozwanego w znacznym zakresie realizuje obowiązek alimentacyjny osobistymi staraniami o wychowanie i utrzymanie, albowiem sprawuje bieżącą pieczę nad nim. Sytuacja jest natomiast specyficzna, gdyż powód nie ma możliwości w obowiązkach tych uczestniczyć ze względu na zamieszkanie pozwanego w (...). Wyjazd tam był decyzją jego matki i odbył się za zgodą powoda, niemniej nie z jego inicjatywy. Trudno w konsekwencji obciążać go konsekwencjami finansowymi z tej decyzji wynikającymi. Zwiększone koszty utrzymania więc nie mogą obciążać powoda. Matka pozwanego nie podejmuje zatrudnienia, jednak brak jest podstaw by przyjąć, że sytuacja ta wynika z przyczyn obiektywnych. Wskazane przez nią powody rezygnacji z zatrudnienia nie są przekonujące. Podała, że ze względu na konieczność sprawowania opieki nad dzieckiem nie może podjąć pracy, podczas gdy pozwany jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. W ocenie Sądu ma ona możliwość podjęcia pracy, zaś na czas przebywania w pracy ma możliwość zorganizowania pozwanemu opieki adekwatnej do jego wieku.

W ocenie Sądu odwoławczego nie jest również prawidłowym ustalenie możliwości zarobkowych powoda przez pryzmat realizowania obowiązującego orzeczenia. Powód, według Sądu II instancji, przeprowadził prawidłowy zabieg wnioskowania o zmianę orzeczenia i jednocześnie wywiązywanie się z nadal obowiązującego rozstrzygnięcia o alimentach. Analizie natomiast podlegać winny konsekwencje wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego wobec syna. Przyjęcie, że skoro powód wywiązuje się z obowiązku, to jest w stanie to robić, nie jest prawidłowe. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że realizowanie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego nadmiernie obciąża budżet powoda i czyni niezaspokojonymi jego podstawowe potrzeby. Sąd odwoławczy ocenił możliwości zarobkowe powoda na odpowiadające najniższemu wynagrodzeniu za pracę. Doświadczenie zawodowe powoda, jego referencje wskazujące na znaczną wartość na runku pracy zwiększają możliwości zarobkowe, obniżają je natomiast

mankamenty zdrowotne. W konsekwencji wyważenie tych elementów daje podstawę do przyjęcia, że powód jest w stanie uzyskać zatrudnienie, niemniej wiążące się z wynagrodzeniem odpowiadającym najniższemu wynagrodzeniu.

W ocenie Sądu odwoławczego adekwatne do sytuacji powoda i pozwanego jest obniżenie alimentów na jego utrzymanie do wysokości 400 zł miesięcznie. Sąd przyjął, że powód taką kwotę jest w stanie przekazać na utrzymanie syna. Kwota taka mieści się w granicach możliwości płatniczych powoda, jednocześnie stanowi ich górną granicę. Dlatego też Sąd odwoławczy uznał, że takie obciążenie finansowe powoda jest odpowiednie przy aktualnej sytuacji jego i pozwanego.

Sąd odwoławczy w konsekwencji nie uwzględnił wniosku powoda w pozostałym zakresie. Uznał, że przekazywanie kwoty 300 zł miesięcznie na utrzymanie siedmioletniego syna byłoby zbyt niskim udziałem w kosztach jego utrzymania. Ze względu na zamieszkiwanie pozwanego w (...) trudno jest precyzyjnie ustalić koszty jego utrzymania. Analizując natomiast standardowe wydatki na utrzymanie siedmioletniego dziecka przyjąć należy, że kwota 300 zł miesięcznie stanowi niewielki udział w nich. Sytuacja powoda natomiast nie przedstawia się tak niekomfortowo, by ograniczyć jego udział w kosztach utrzymania syna zgodnie z jego wnioskiem.

Sąd odwoławczy przyjął więc, że apelację powoda uwzględnić należy częściowo ograniczając na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 133§1 k.r.o. i art. 135§1 i 2 k.r.o. wysokość alimentów do 400 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie Sąd na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je pomiędzy stronami. Wskazać należy powodowi, że matka pozwanego nie jest stroną postępowania, dlatego też nie ma możliwości obciążenia jej kosztami procesu.